

[Dyremose]

vil have ministerens forklaring på, hvorfor man selv i en sag som denne, der tilsyneladende er lille, giver folketinget en meget mangelfuld og derfor i en vis udstrækning fejlagtig information, og hvorfor man så, når man har begået en fejl i foråret, skjuler dette ved i bemærkningerne til det aktuelle lovforslag blot at anføre, at ministeriet for skatter og afgifter har oplyst, at der er behov for en ændring, uden at fortælle, at det i virkeligheden er, fordi man har begået en fejl i regeringen.

Det er så først, når vi i udvalget borer lidt i sagen og spørger om en nærmere begrundelse for den ændring, man nu foreslår, at vi får et svar, der viser, at det er justitsministeriet, der har meddelt, at man måtte nære alvorlige betænkeligheder ved den ordning, der blev vedtaget af et flertal i folketinget i foråret.

Heller ikke på dette tidspunkt tager ministeren selv initiativ til at fortælle folketinget, at de oplysninger, der ligger til grund for ændringen, i virkeligheden er oplysninger, der forelå allerede inden vedtagelsen af lov nr. 232 af 4. juni 1980. Først da vi i udvalget stiller supplerende spørgsmål og får at vide, hvorfor justitsministeriet ikke var blevet hørt, og beder om en yderligere uddybning af justitsministeriets betænkeligheder, fremgår det, at justitsministeriet allerede er blevet forspurgt om det pågældende emne den 1. maj 1980, at justitsministeriet har svaret den 19. maj 1980, men at man ikke har ulejliget sig fra ministeriet for skatter og afgifter og socialministeriet med at kommunikere om disse betænkeligheder fra justitsministeriet og meddele dem til folketingets socialudvalg, selv om ministeren 2 dage efter, den 21. maj, fremsætter ændringsforslag til den oprindelige lov om omlægning af opkrævningen af arbejdsgiverbidraget.

Det vil sige, at man lader et folketingsflertal afgive en betænkning den 22. maj på et fejlagtigt grundlag, og man får en lov vedtaget den 30. maj på et fejlagtigt grundlag. For det er sådan, at der allerede i ministerierne forelå oplysninger om, at de ændringer, der nu efterfølgende et halvt år efter bliver foreslået, var nødvendige og derfor skulle have været gennemført allerede i foråret, hvis man ville have denne ændring af lovgivningen. Det vil altså sige noget sjuskeri rent ud sagt fra regeringens side.

Det blev heller ikke oplyst, selv om det kunne være oplyst over for folketinget, at disse love ville medføre øgede administrative omkostninger. Nej, tværtimod påberåbte man sig, at der ville være besparelser i forslaget, som var væsentlig større end det, der nu er tilfældet.

Når man ikke meddeler folketinget disse oplysninger, kan vi ikke i folketinget have tillid til, at regeringen giver os et tilstrækkeligt og ordentligt grundlag at lovgive på, og vi må derfor nødvendigvis mistænke regeringen for, at hele formålet med at undlade at give folketinget disse oplysninger var at flytte en opgave, som lå fornuftigt og acceptabelt i den private regie, over i den offentlige regie.

Jeg håber, at ministeren vil kommentere i dag, hvorfor man ikke gav folketinget de oplysninger, der allerede forelå, inden man fik et flertal til at vedtage denne ændring af opgavefordelingen mellem det private og det offentlige i foråret.

Henrik Toft (V):

Venstre har i betænkningen givet udtryk for, at vi ville meddele vores stilling til lovforslaget her ved anden behandling.

Forslaget hænger sammen med en lovgivning, som venstre hverken har lod eller del i. Vi betragter ikke dette forslag som nødvendigt. Derfor vil vi stemme imod det ved tredje behandling.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke forlænge denne debat, blot sige til hr. Dyremose, at vi behandler i dag et lovforslag, der er fremsat fra regeringens side. Der er, sådan som proceduren er, stillet spørgsmål i folketingsudvalget. Alle de spørgsmål er besvaret, og jeg ser ikke noget forkert i den anvendte procedure.

Dyremose (KF):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at socialministeren ikke finder noget forkert i, at man ikke fra regeringens side har givet folketinget oplysning om, at man fra statskattedirektoratet den 1. maj har rettet henvendelse til justitsministeriet, og at man fra justitsministeriet den 19. maj har svaret tilbage. Jeg vil gerne citere fra justitsministeriets brev, der er svar på en forespørgsel om den